

#30 | Juni 2014

Hermelinska nätverket

Prinsqvam saliri mori | Hellre döden än fläckas

Mellanmötet 2014

Glimtar från den storslagna festen på Nyckelvikens herrgård

sid 6-7

Sri Lanka tur och retur

Fredrik I:son berättar om en resa som förändrade livet

sid 8-9

En engagerad student

Charlotte Nilsson berättar om sin studietid vid Lunds universitet

sid 10-11

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten

Födda

Den 9 oktober 2012 föddes Theodor Olof Filip, son till Filip och Rebecca (Österbyggen).

Den 2 december 2013 föddes Emil Albin Gustav, son till Fredrik och Sini (huvudmannagrenen).

Giftermål

Den 13 april 2013 gifte sig Filip (Österbyggen) med Rebecca Chan.

Vigseln ägde rum i Maria Magdalena Kyrka och middagen intogs på Riddarhuset. Under middagen berättade Olofs son Ulf om Riddarhuset och dess tillkomst samt om den svenska adeln vilket var mycket uppskattat, särskilt av de utländska gästerna.

Födelsedagar andra halvåret 2014

1 jul: Margareta Röhsmän Hermelin, 70 år, Sävedalen (Thorsvi, Thorsten)

19 jul: Gertrud, 70 år, Vadstena (Thorsvi, Robert, Lars)

31 jul: Carl, 60 år, Thorsvi (Thorsvi, Adolf, Adolf)

12 aug: Jari Qvarnberger, 50 år, Brämhult (Gripenberg)

21 aug: Ulrika och Henrik Wolff, 50 år, Stockholm (Gripenberg, tvillingar)

16 sept: Jan, 50 år, Nävekvärn (Thorsvi, Thorsten)

23 sept: Fredrik, 60 år, Sollentuna (Thorsvi, Adolf, Stellan)

12 nov: Samuel Bengtsson, 60 år, Tomelilla (Thorsvi, Robert, Elisabeth)

16 dec: Beatriz, 60 år, Merida, Venezuela (Åsby, David, Åke)

30 dec: Joakim, 80 år, Fredericton, Kanada (Åsby, David, Sven)

Den 9 april fyllde Ebba 70 år

Den 10 juni 2013 fyllde Ulrika 75 år. Här syns hon med barnen Anna, Jeppe och Kjell med barn och familjer

Den 8 februari var det stor fest i Riddarhuset för att fira James, gift med Aino (Thorsvi, Robert, Nils) som firade sin 80-årsdag omgiven av nära och kära från hela världen.

Vill du att ditt barn eller barnbarn, ditt bröllop eller något helt annat ska synas i nätverket? Hör av dig till jenny@hermelin.com. Och glöm inte att skicka med bilder!

... och bjöd 48 damer på dammiddag med tal, skratt och prat och god mat

Emil Albin Gustav Hermelin

Theodor Olof Filip Hermelin

Filip och Rebecca Hermelin

Det kom ett mejl

Kul med decembernumrets omslagsbild, jag jämförde omedelbart med min tavla och kunde konstatera att det var en senare uppdatering eftersom segelbåten avancerat och man skymtar seglaren på sjön Bjärsen (osäker på stavningen). Rovfågeln till vänster seglar dock kvar på samma område.

Min far Knut Olof berättade att han mindes hur Olofs tavlor stod på tork vid entrén till Vallsnäs och hur han som barn inte kunde motstå frestelsen att känna efter om en tavla torkat, vilket resulterade i ett tumantryck och en tillrättavisning.

/Lars Hermelin

22 miljoner kronor

Ordförande Johan berättar om förvaltningen av släktföreningens kapital

Ja, så mycket pengar har släktföreningen i sina fonder. Huvudsakligen tack vare donationer från tre personer: Lilly, Eric och Lena. Dessutom har ytterligare ett tiotal personer donerat tavlor för utlottning eller mindre summor: Olof, Tryggve och hans syskon, Joseph, Carin Cagney, Erik, Carl på Thorsvi, Ingeborg f. Améen, Robert, Anna, Brita f. Östman och ytterligare 20 släktingar. På hemsidan kan du läsa mer om dem och deras donationer.

Olika förvaltare genom tiderna

Sedan tidernas begynnelse är det släktföreningens styrelse som har tagit på sig utmaningen att förvalta dessa pengar. Genom åren har det varit en rad olika personer som genomfört köp och sälj under styrelsens ansvar. De senaste 30 åren är det Måns, Erik och Olof som på ett förtjänstfullt sätt agerat förvaltare. I stort sett alla pengar har placerats i svenska aktier.

sin kompetens. Placeringsfilosofi, riskbild och avgifter var de ämnen vi diskuterade mest. Vi möttes av stort intresse och mycket kunnande som dokumenterades i intressanta offerter.

Uppstickare: Riddarhuset

Efter dessa möten tog vi kontakt med Riddarhuset för att höra om de kunde erbjuda motsvarande tjänster. Riddarhussekreteraren berättade att de troligen kommer att vara positiva till sådana

Riddarhuset i Stockholm

Mycket att vara tacksam för

Vi är många som har anledning att vara tacksamma mot alla dessa släktingar och deras donationer av många olika skäl. En del av oss har personligen fått stipendier, understöd eller uppmuntran från fonderna. Fonderna gör det också möjligt för oss att ha en hemsida och att ge ut Nätverket. Släktföreningen har kunnat stötta utställningar om släktingar och utgivningen av flera böcker samt skapa ett välordnat släktarkiv. Och sist men inte minst har de allra flesta av oss deltagit i subventionerade släktemöten och mellanmöten. Jag tror att det är ytterst få släktföreningar som har dessa resurser. Vi har alla anledning att glädja oss.

På senaste släktemötet aviserade jag att styrelsen skulle undersöka förutsättningarna att övergå till diskretionär förvaltning, alltså att en annan organisation sköter alla transaktioner åt styrelsen i enlighet med våra övergripande direktiv.

Tolv kandidater blev fyra

Sagt och gjort: Vi gick ut med en förfrågan till tolv företag om deras intresse att förvalta våra fonder. Av dessa valde vi ut fyra; Penser, SEB, Öhmans och DNB, som vi fortsatte dialogen med. Olof, Fredrik I:son och jag har haft en rad möten med dessa fyra förvaltare där de fick utveckla sina tankar och visa

förfrågningar även om de inte har gjort det tidigare, förutom i en begränsad omfattning. Det verkar alltså som att en ny princip ska beslutas av direktionen. Jag har tillskrivit dem och förväntar mig ett svar i slutet av maj.

Därmed kommer vi slutligen att kunna avgöra vem som ska ta hand om våra pengar så att de växer samtidigt som de inte utsätts för alltför stora risker. En nog så stor utmaning. Men jag är övertygad om att detta är det bästa sättet att förvalta våra pengar och kunna behålla den höga nivån på släktföreningens verksamhet i flera hundra år till.

Inget träd utan grenar och kvistar

Ordförande Johan har ordet

– Jaha, och vad har vi för nyheter under grenar och kvistar? frågar jag med en undrande blick på mina vänner i styrelsen. Det blir plötsligt tyst under det annars så intensiva mötet.

Fredrik I:son verkar snabbscanna alla sina närmaste släktingar utan att hitta några nyheter. Jan mumlar uppgivet att Riddarhuset slutade att meddela oss om födda, giftermål och avlidna för två år sedan. Jenny och Hanna som flitigt har försett släkten med nya ättlingar tittar uppförande på Olof och menar att nu får väl Adolfs blad börja leverera också. Olof verkar mena att han och hans bröder minsann har legat i. Jag navigerar omkring på min surfplatta för att se om Facebook, Google eller min mailbox innehåller några släktnyheter. Näe.

Tystnaden förstärks av kluckandet från vatten och öl som fylls på i våra glas. Jag ser hur Jan sväljer en klunk sval

Staropramen. Kvinnorna valde vatten.

Hanna bryter tystnaden:

– Vi har ju 15-20 familjenyheter varje år, varför vet inte styrelsen något? Våra släktingar kanske tror att vi får information om familjenytt från något centralt register?

– Så korkade kan de väl inte vara, svarar jag.

Ny tystnad.

– Har vi någonsin berättat att släktingarna är vår enda källa? undrar Jenny.

– Möjligen, men det var nog länge sedan. No input, no output, säger jag utan att förstå varför jag plötsligt uttrycker mig på engelska.

– Då är det dags att påminna dem igen, säger Hanna.

– Om att skicka oss familjenyheter menar du?

– Ja, och om att skicka bilder, säger Fredrik I:son.

– Och att skriva något roligt om bröl-

lop de har varit på, säger Olof.

– Och att skriva andra artiklar också, säger Jan.

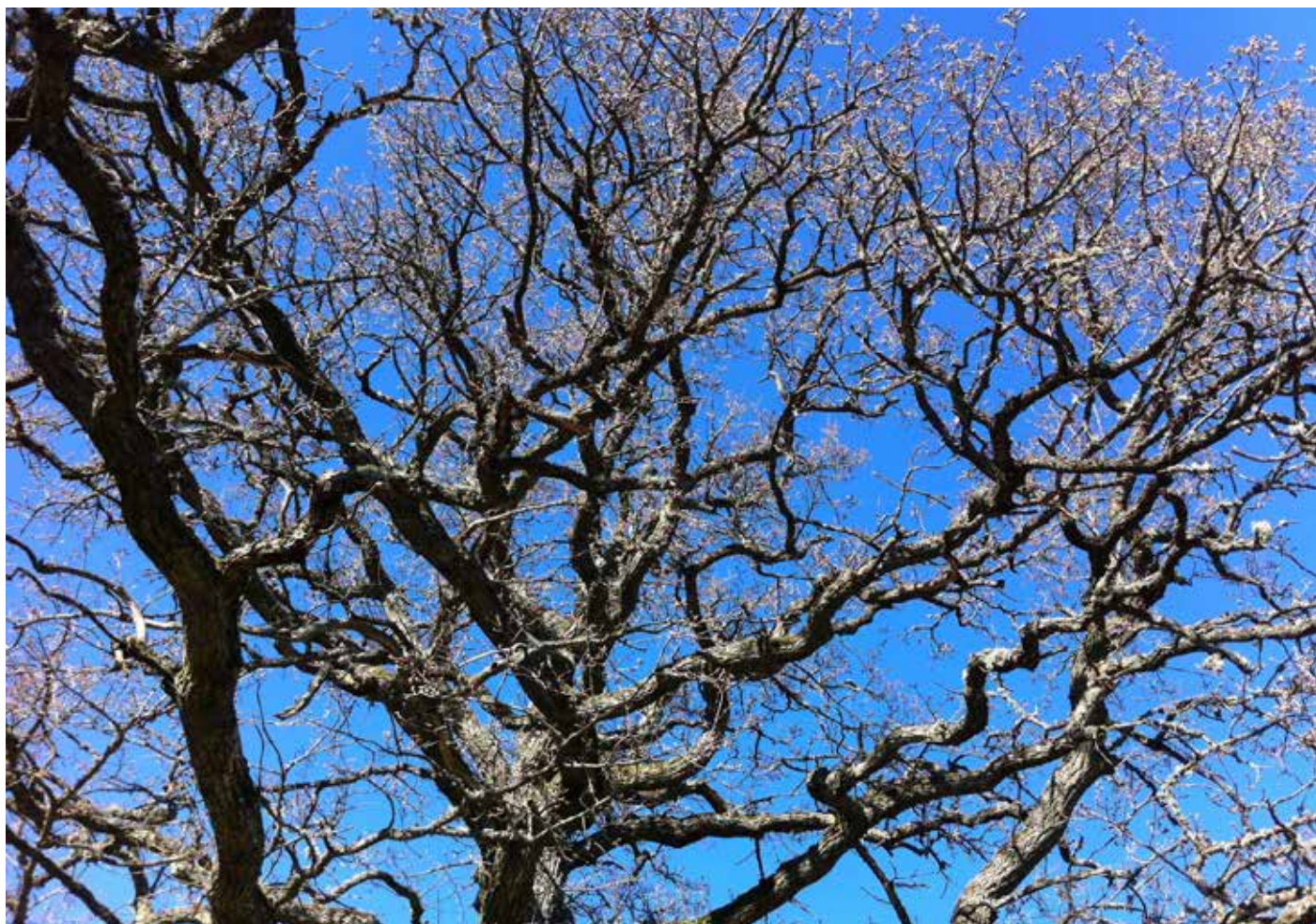
– Och att bilderna måste vara högupplösta för att kunna tryckas, säger Jenny.

– Och att det är okej att skriva om nästan vad som helst, egentligen, säger Fredrik.

Plötsligt sjuder rummet av idéer om allt som släktingarna kan bidra med. Det finns ingen ände på allt som är möjligt att skriva om i Nätverket eller på hemsidan. Det är bara våra släktingars fantasi, energi och förmåga som sätter gränserna.

– Det här måste vi skriva om i Nätverket. Och att maila allt som skrivs, oavsett om det är familjenytt, artiklar, notiser eller bilder till jenny@hermelin.com, säger Jenny.

Verkställt.

Glimtar från mellanmötet 2014

Hanna tackar för en hejdundrande fest på Nyckelvikens Herrgård

Lördagen den 10 maj 2014 var det dags för släkten att samlas för mellanmöte på vackert belägna Nyckelvikens herrgård i Nacka utanför Stockholm. Några av oss samlades utanför Kungliga slottet för gemensam avfärd med buss. Väl framme möttes vi av spirande vår och en fantastisk miljö. Vilken vacker plats! För mig var det första besöket på Nyckelvikens och det var som en egen liten värld som öppnade sig, precis runt knuten från storstan.

Sedvanlig drink intogs i den vackra salongen i huvudbyggnaden. Vilken stämning! Trångt, hjärtligt och glatt. Barn och vuxna i en salig blandning. Middagen åt vi i biljardhuset, byggt just för biljard och umgänge. Här hade Nyckelvikens duktiga och serviceinriktade personal dukat upp till fest med brutna servetter och vita dukar. Till förrätt serverades gravad fjällröding med forellrom och örtsås. Till huvudrätt fick vi njuta av hjortinnanlår med kantareller i gräddsås och lingon.

Stämningen i biljardsalen var glad och uppsluppen. Talen avlöste varandra. Klubbmästaren Fredrik I:son och kvällens arrangör Fredrik gav oss en tillbakablick från Sten Sture till i dag. Vår ordförande Johan berättade på ett underbart roligt sätt (till och med barnen lyssnade) om hur vi alla hänger ihop från anfäder, till gren, kvist och blad och det som nu kommer – bladlösen! Jenny, motorn bakom Nätverket, berättade att styrelsen ser fram emot fler uppslag till tidningen. Ingegerd reciterade inlevelsefullt Anna Maria Lenngren.

Det blev en mycket lyckad kväll. Det var svårt att få tyst när väl näste talare klingade i glaset, och det är alltid ett gott tecken. Efter middagen fick vi alla resa på oss för att ta oss tillbaka till huvudbyggnaden. Där fick vi kaffe, avec och ljuvlig citronmarängpaj.

Jag tror att alla instämmer med mig i att det var en fantastiskt lyckad kväll. Tack Fredrik och Fredrik I:son! Nu ser vi alla fram emot nästa släktmöte år 2016 då vi får tillfälle att ses igen.

Simon, Pia Gelhaar och Otto

Elisabeth Wolpert och Hugo von Sydow

Margareta

Hanna Jessing, i bakgrunden Dina

Livia och Therese

Jan, i bakgrunden Dina

Jenny och Brita von Sydow

Niklas och Ebba

Tim, Tea och Ninja

Alexandra med Edvard, Vendela och Märta Jessing

Märta Bodilly, i bakgrunden Simon

Simon i bakgrunden

Max och Lynx på pappa Maximilians axel

Henrietta Malmqvist

Christian

Kvällens arrangörer: Fredrik I:son och Fredrik Hermelinska

Sri Lanka tur och retur

Fredrik I:son berättar om en resa utöver det vanliga

I november 2004 var jag och Heléne i Sri Lanka på en resa med ett särskilt syfte: att förbereda en alldeles speciell resa som vi gjorde i november 2013. Om det låter konstigt så luta dig tillbaka en stund och läs den här osannolika och samtidigt både sanna och sannolika historien. Tyvärr ryms inte hela artikeln här i Nätverket, men hela berättelsen och många fler bilder finns på www.hermelin.net.

En okänd berättelse

Egentligen börjar den här historien den 19 april 1981. Då föds Nalindu Jinasena utanför huvudstaden Colombo i Sri Lanka, tidigare Ceylon. Mamman Kamalawathie Jinasena har precis blivit änka och satt på gatan av sin svärmor med sina tre barn: fyraåriga dottern Anosha, tvååriga sonen Nawindu och nyfödde Nalindu. Via ett barnhem får Kamalawathie hjälp att adoptera bort sin nyfödde son, den enda lösningen eftersom hon saknar både försörjning och hem. Nalindu hamnar hos Helénes halvsyster i Önnestad utanför Kristianstad i Skåne med det nya namnet Andreas och träffar Heléne första gången i september 1981. Men hans nya familj vet givetvis ingenting om familjen Jinasenas öden. Först i november i fjol, mer än 32 år senare, får berättelsen liv igen.

Andreas söker sina rötter

2012 berättade Andreas för Heléne att han vill försöka hitta sina rötter och få resa till sitt forna hemland. Heléne

kontaktade då Sunethra Weerasinghe, som jobbar för en organisation som hon trodde kunde hjälpa till, och bad henne leta reda på Andreas familj. Som hjälp fanns några få ledtrådar i Andreas

Kamalawathie med Anosha och Nawindu. Infälld: Nalindu (Andreas).

Det första mötet. Andreas tittar in i kameran och undrar "varifrån kommer alla?"

adoptionspapper från 1981. Tiden gick, och plötsligt en lördag morgon i slutet av mars ringde Helénes mobiltelefon. Det var Sunethra som sa "personen du nu hör prata i bakgrunden är Andreas mamma". Heléne och jag blev alldeles

kalla inombords över att helt plötsligt ha vänt ett nytt blad i Andreas liv.

Det första mötet

Till slut stod vi där. Mötet med Andreas mamma, storasyster, storebror, svägerska och syskonbarn blev först lite tafatt, mycket på grund av att ingen av oss kunde prata någon sinhala och engelskan bara fungerade på fraser. Vår singalesiske vän John Perera och Sunethra försökte i görligaste mån få med ord och meningar från oss svenskar, speciellt från Andreas, till familjen.

Vi blev också tagna på sängen av miljön som mamman och systemen bodde i, för även om det var ett "villaområde" mellan järnvägen och havet så var standarden inte riktigt vad vi räknat med – eller ens hade kunnat föreställa oss. Husen var byggda i lättbetong utan puts, vare sig inuti eller utanpå. Golven var stampad jord och inget av de tre rummen hade dörrar, bara öppningar med draperier. Bara sovrummet hade fönster. Köket var snarare en kokplats och toaletten fanns utomhus i ett skjul med hål i golvet utan handtag på sidorna.

Vi åt lunch med familjen och tolkarna i matrummet och det var trångt eftersom huset var fullt av släktingar, grannar och by-

bor som stod var helst de fick plats och tittade på den ganska borttappade lilla skaran svenskar inklusive den förlorade sonen, som inte var mindre borttappad i sammanhanget.

Vi hade tagit med presenter från Sverige som vi delade ut utomhus. Träng-

Hemma hos familjen Jinasena, ute och inne. På högra bilden: John, Nawindu, Andreas morbror med fru, Nishan och Tharanga.

seln visste inga gränser och Andreas kände sig nog lite generad över all oväntad uppmärksamhet. Men för både de minsta barnen och för mor, bror och syster verkade presenterna vara uppskattade. Barnens dockor var i vart fall med på de andra tre mötena vi hade med familjen.

Återträff och avsked

Efter en veckas rundresa bodde vi två nätter på ett hotell nära Andreas mamma, syster och bror för att kunna bjuda dem på middag och fortsätta träffas. Vi åt utomhus i mörkret alldeles vid strandkanten med musikunderhållning till, och våra gäster sjöng med och skrattade och var glada. Vi västerlänningar fick njuta av deras uppsluppenhet för vi begrepp inget av det som sjöngs.

Den tredje dagen startade med en liten rundtur för att handla lunch och övrig nödortf. Svägerskan Tharanga föreslog en promenad ner mot havet till det som en gång var en begravningsplats och där Andreas pappa ligger begravd, men där tsunamin har spolat bort gravstenar och andra tecken på vem som ligger begravd var. På lunchen var det bara vi och familjen, vilket kändes lättare för Andreas än första dagen då halva byn verkade ha varit på besök.

Nio dagar yngre

Under lördagen fick vi också tillfälle att prata om familjen Jinasenas histo-

Emelie, Anosha, Gaghani, Sajuri, Kamalawathie, Nawindu och Tharanga

ria. Mitt i allt kom det fram att Andreas personnummer och datumet på födelseattesten från Sri Lanka inte överensstämmer. Attesten säger att Andreas är född den 19 april 1981 men personnumret säger den 10 april. Så Andreas har fått en till födelsedag, eller som han själv säger: "Jag har plötsligt blivit nio dagar yngre och det tackar man för!"

På söndagen åkte vi hem till Andreas bror och blev bjudna på te och sock-

erkaka som Tharanga bakat. När det började närma sig avsked ville jag hålla ett tal och bad John att översätta. Efter mig pratade Heléne, sen Andreas följd av Emelie och sen var det Andreas familjs tur. Under talen fick John ta flera pauser för vi grät så mycket att han själv hade svårt att hålla tårarna tillbaka. Som tur var det mest glädjetårar och tårar av kärlek, omtanke och saknad – men det fanns också sorg, särskilt från Andreas mamma, syster och bror. Brodern berättade att han och hustrun gjort flera försök att hitta Andreas i Sverige men utan resultat. Så döm om deras förvåning när Sunethra knackar på dörren och frågar efter en Kamalawathie som adopterat bort en pojke till Sverige för 31 år sedan!

Tårar och fotografering

Uppbrottet var en orgie i tårar och även en orgie i fotografering. Alla fotade alla men mest fotades familjen Jinasena med den återfunne sonen i mitten och mamma bredvid. Vissa bilder blev riktigt bra, alla tårar till trots. Sedan skildes vi åt med inställningen att hålla kontakten och avslutade vår resa med att se södra och mellersta Sri Lanka innan vi återvände hem igen.

En engagerad student

Charlotte Nilsson berättar om sin studietid i Lund och Provence

Hösten 2011 började jag studera på Politics kandidatprogrammet vid Lunds Universitet, det program som innan Bologna-processen motsvarades av pol. mag.

Mitt stora intresse för politik och samhälle, speciellt EU och Europa har dels att göra med ett generellt intresse för vad som händer

i Sverige och i världen, dels med den tid jag bodde i Bryssel.

Efter gymnasiet och före Lund praktiserade jag i Bryssel hos Anna Maria Corazza Bildt, en av Sveriges europaparlamentariker. Det var en spännande, intressant och framför allt rolig tid som gav många insikter i allt positivt med EU, men även de negativa aspekter som finns.

Sammanfattningsvis gav Brysselförloppet lärdomar som jag haft stor nytta av, såväl i studierna som i en förmåga att förstå och interagera i olika kulturer. Det var främst detta som gjorde att jag sökte mig till just Politics kandidatprogrammet, då det är en bred och flexibel utbildning med statsvetenskap och nationalekonomi som grund.

Tack till Nils-Magnus och Karin

Några månader innan kursstart i Lund och veckor innan antagningsbeskedet var det släktemöte vid Sundbyholms slott. Där gjorde jag ett halvhjärtat försök att behålla min titel som släktemästare i golf, men fick tyvärr se mig slagen av bland annat min far, Göran Nilsson. Som potentiell blivande skåning fick jag

däremot en inbjudan till Staffanstorps av min medtävlade, Nils-Magnus Hermelin, som jag glatt tackade ja till. Jag fick ett mycket varmt välkomnande till Skåne av Karin och Nils-Magnus, något jag vill ta tillfället i akt att tacka för.

Framme i Lund

Jag hade turen att genom en vän få bo-

poriteten av mina bästa vänner i Lund och min nuvarande rumskompis Maj.

Flera förtroendeuppdrag

Som alla som läst i en studentstad vet så finns det ett oändligt stort utbud av aktiviteter, och Lund är inget undantag. Kort efter min fantastiska novischperiod blev jag invald i LUPEF:s styrelse

som näringslivsansvarig, vilket innebar ansvar för föreningens kontakter med sponsorer, anordnande av studiebesök och föreläsningar.

Som vanligt i en liten förening hade man som styrelsemedlem ett finger med i de flesta andra utskott också. Detta blev starten på ett mycket hektiskt år, då jag studerade nationalekonomi under våren 2012 och till hösten 2012

Charlotte på Cours Mirabeau, "hjärtat" i Aix-en-Provence

ende i ett litet radhus i norra Lund, där jag bodde i två år med två fantastiska tjejer. Därmed hade jag också turen att inte drabbas särskilt hårt av bostadsbristen för studenter i Lund. Så när kurserna och nollningen började slapp jag som många kursare sova på soffor hos kompisar. Något som är många studenters vardag första tiden i Lund.

För min del började terminen med två veckors intensiv novischperiod, (novisch=ny i Lund) med vår programförening LUPEF (Lunds universitets politiska och ekonomiska förening). En fantastisk period där temasittningar/temamiddagar varvades med tävlingar och tacomyskvällar med min novischgrupp som hette flamingos. Det var också under denna tid jag träffade ma-

både juridik och statistik. Samtidigt fick jag nu också upp ögonen för andra föreningar i Lund och blev invald i Samhällsvetarkårens fullmäktige, ett engagemang som jag har kvar än i dag. Nu i april blev jag invald för min tredje mandatperiod.

Under våren 2012 började jag så smått engagera mig i Studentföreningen Ateneum, Fria moderata studentförbundets lokalförening i Lund. Ateneum är en politiskt obunden allmänborgerlig förening som anordnar föreläsningar, debattpubkvällar och andra studentikosatillställningar som exempelvis sillfrukost den sista april. När min ettåriga post som näringslivsansvarig tog slut ökade mitt engagemang i Ateneum och i dag är jag andre vice ordförande.

Utlandstermin i Provence

Inom pol. kand-programmet ges utrymme för en ”valfri termin”, under vilken många studenter väljer att antingen läsa utomlands eller att praktisera i Sverige eller i utlandet. För mig som redan praktiserat var utbytesstudier och möjligheten att bättra på min franska mer lockande. Jag antogs till mitt förstahandsval för höstterminen 2013, Science Po i Aix-en-Provence i södra Frankrike.

Som student utomlands lever man i en liten internationell bubbla, där språk och kulturer, krockar och möts. Framförallt enas man som utbytesstudenter kring värdlandets egenheter. För det är alltid skönt att i den franska byråkratiska djungeln ha en slovensk vän som skämtar om att ”det kunde varit värre, vi kunde varit i Slovenien”.

En stor utmaning

Då den franska skolan är ganska annorlunda uppbyggd än den svenska var tiden i Provence en stor utmaning även undervisningsmässigt. Vi hade ingen kurslitteratur utan förväntades göra egen research och plugga på våra lektionsanteckningar.

Eftersom alla mina åtta slutprov låg samma vecka passade jag och mina kursare på att göra små utflykter under början på terminen, till bland annat Barcelona och andra orter i Provence som Marseille, Arles, Cassis, Châteauneuf-du-Papes, Avignon med flera. Vilket också resulterade i några veckors intensivt studerande för att komma

i kapp, men att kunna göra det på en fransk uteservering i december är helt okej det med.

Slutspurt

När jag kom hem från Aix-en-Provence nu i vintras blev det en helt annan

Charlotte vid Universitetshuset i Lundagård

arbetsbörda med styrelseuppdrag och kandidatuppsats att skriva och därmed en hel hög kurslitteratur att läsa. Jag har valt att skriva om europeisk identitets påverkan på valdeltagandet i Europaparlamentsvalet 2009 och om länder där en högre andel av medborgarna anger att de känner sig som ”européer” har en större benägenhet att gå och rösta. Något som är speciellt intressant med tanke på kommissionens arbete för ett mer enat Europa.

Arbetsbördan ökade ytterligare när jag i december blev antagen till Stureakademien, en skribent- och opinionsbildarutbildning en helg i månaden under hela våren med avslutande examensarbete i oktober och examensresa till Wash-

ington under en vecka i november. Utbildningen anordnas av tankesmedjan Timbro och har varit otroligt rolig, utvecklande och lärorik med många spännande föreläsningar och bekantskaper. Vi skriver en text till varje utbildningshelg och får sedan feedback av Håkan

Hagwall som tidigare varit politisk redaktör på både Dagens Nyheter och Svenska Dagbladet och en hård men rättvis lärare.

Nu väntar framtiden

Eftersom jag nu läser sista terminen på mitt treåriga kandidatprogram har det varit extra roligt att få skriva denna lilla summering av min studenttid i Lund fram till i dag. När denna artikel har deadline är mina höstplaner ännu inte skrivna i sten. Troligtvis blir det fortsatta studier i Lund på Masternivå, jag vill läsa en tvåårig Master in European

Affairs, men eventuellt ger jag mig ut i arbetslivet en sväng emellan. Samtidigt är det svårt att lämna den intensiva och roliga bubblan som studentvärlden i Lund är. Trots den ständiga motvinden när man cyklar hem i uppförsbacke är det en fantastisk stad att studera och bo i. Jag vill rekommendera alla som tänkt plugga vidare att börja i Lund, också om man som jag inte vill att ens skolgång ska störa ens utbildning.

Jag vill avsluta med att tacka släktföreningen för stipendiet, som verkligen underlättar för oss stipendiater och bidrar till en extra guldkant i vardagen!

Tiden på Sanda idrottsgymnasium

Daniel från Thorsvigrenen, Adolfs kvist, berättar om sin fotbollskarriär

Jag heter Daniel och är son till Jan och Maria. Jag är uppväxt på Aggarps gård som är en skogsgård två och en halv mil nordost om Eksjö. Aggarp har även turistverksamhet, den som vill veta mer kan läsa mer på www.aggarp.se.

Jag har precis som min bror Samuel gått naturvetenskapliga linjen på Sanda idrottsgymnasium i Huskvarna, med fotboll som tillval. Både Samuel och jag valde fotboll eftersom vi har spelat sedan vi var små och det har både varit roligt och gått bra. Jag tänkte berätta lite om min gymnasietid.

Fotboll som inriktning

Innan gymnasiet gick jag på högstadiet i Österbymo där alla ungdomar i Ydre kommun går i skola. Samuel hade redan gått ett år på Sandagymnasiets naturlinje med fotboll som tillval och tyckte det var bra, så jag sökte samma inriktning som han.

Sandagymnasiet har de flesta van-

liga gymnasieutbildningar men är lite speciellt eftersom det är ett idrottsgymnasium. Fotboll är en av de större sporterna men många andra sporter är också representerande. I min klass finns förutom fotboll även orientering, konstakning, ridsport, friidrott, ishockey, innebandy, simning, simhopp, skidor och basket. Idrotterna räknas in på samma sätt som de andra ämnena så när jag tar studenten den 13 juni får jag även betyg i fotboll.

Nära till allt

Jag har bött väldigt bra under studietiden med tio minuters gångväg till skolan och tre minuters gångväg till fotbollsplanen där jag både tränat med skolan och klubben Husqvarna FF. Studierna på naturlinjen har varit intensiva, liksom mitt fotbollsspelande. Under vinterhalvåret har vi

haft två träningar med skolan och fem träningar med Husqvarna FF i veckan. Under sommarhalvåret har det varit lite färre träningar under sommarhalvåret men då är det även matchspel.

Olika träningar

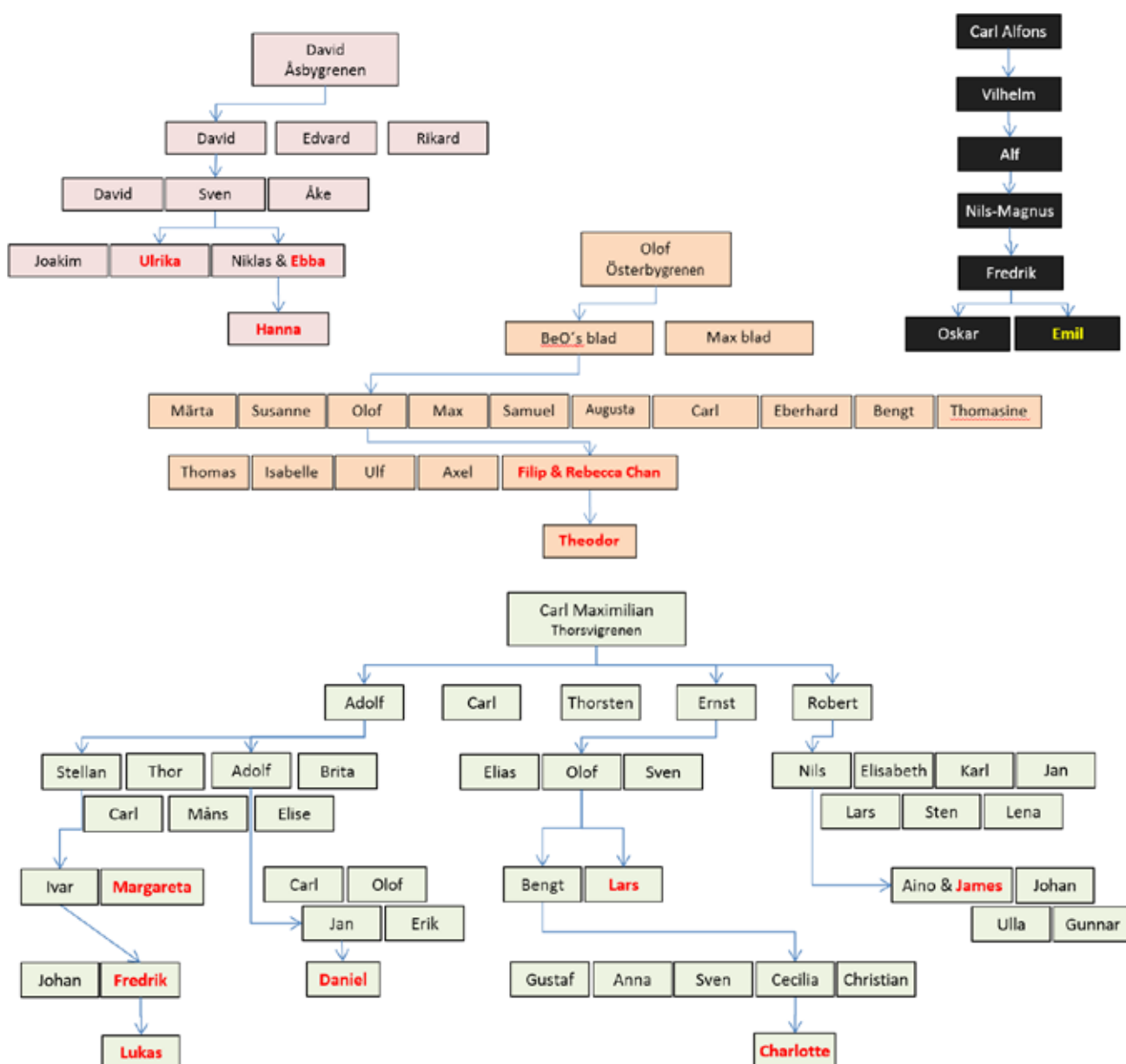
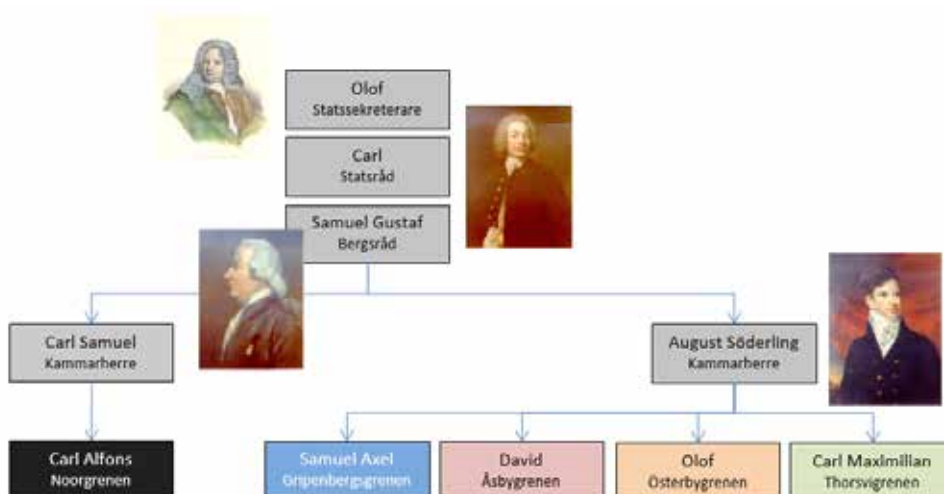
Fotbollsträningarna skiljer sig mellan Sandaträningarna och träningarna med Husqvarna FF. På Sanda är det ganska lugna träningar med mycket fokus på teknik medan Husqvarnas träningar ofta är mer fysiskt krävande. Husqvarnas A-lag har på två år lyckats ta sig upp från division 2 till superettan och leder just nu serien. Sedan Husqvarna gick upp i superettan har de värvat in tretton nya spelare så än så länge har jag inte spelat i superettan, men jag spelar i deras U-21 lag.

Jag har trivts bra på Sandagymnasiet och har haft trevliga klasskompisar. Efter studenten funderar jag på att jobba i Australien under vintern för att nästa år ta nya tag med universitetsstudier och fotboll. Studierna blir troligtvis av naturvetenskaplig karaktär eller teknik.

Hur är vi släkt egentligen?

Här kan du se hur alla släktingar som förekommer i tidningen knyts samman

Farsan fick ta över skräpet

Lukas från Thorsvigrenen, Adolfs kvist, Stellans blad, intervjuas av ordförande Johan

Lukas Hermelin, 38 år, är sambo med Malin Wilsell och far till Oliver och Maja. Lukas farfar var sjökaptenen Ivar, gift med Anna-Brita. Hans far (eller farsa, som Lukas säger) är Fredrik I:son, skattekonsult på PWC och ledamot i släktföreningens styrelse. Familjen bor i ett hus i Tygelsjö strax söder om Malmö och Lukas arbetar som ambulanssjuksköterska.

Vilken släkting skulle du vilja ta med dig till en öde ö?

Olof Skragge, han skulle ha många intressanta historier att berätta.

Om du skulle göra en film om ditt liv, vem skulle spela din roll?

Joel Kinnaman, han spelar tuff polis i Johan Falk-filmerna.

När är du som mest försvarslös?

Jag vet inte, brukar inte hamna i sådana situationer. Om jag inte hade haft mitt yrke hade jag nog svarat något kring barnen. Förutom ambulanssjuksköterska så har jag jobbat som ordningsvakt och inom kriminalvården, så jag har rutin på kritiska händelser, är lite vaccinerad mot att bli försvarslös.

Du ska skriva en kontaktannonser. Hur beskriver du dig själv med fem ord?

Glad, trevlig, social, morgontrött och med en sjuk humor som mina yrken har bidragit till att skapa.

Vilken har varit din djupaste kris?

Olivers födsel. Hans hjärta stannade. Då blev det panik i bygget.

Vad ville du bli när du var liten?

Köra sopbil, häftigt med en stor lastbil och en massa knappar att trycka på.

Vad gör dig ursinnig?

Orättvisor av olika slag, barn som dör meningslöst.

Vilken är din största extravagans?

Med två barn, hus och en farsa som bor 65 mil bort så har jag inte råd med extravaganser. Vi hade semester på Rhodos för två år sedan. Det var härligt. Vi

åker nog dit i år igen.

I vilka situationer ljuger du?

När situationen på en olycksplats är allvarlig kan jag ljuga för att minska rädsla och undvika panik. Sedan får jag rätta till det när situationen blivit lite mer under kontroll.

Vad är du stoltast över?

Mitt yrke och vägen dit. Jag läste upp alla betyg från nästan noll på Komvux

och blev ambulanssjuksköterska på tio år, utan en krona i studielån. Jag är glad att jag var så målinriktad och uthållig och inte fortsatte transportera fångar inom kriminalvården.

Vilken talang skulle du vilja ha?

Något instrument vore kul att kunna spela. Jag är sjukt omusikalisk, vilket jag har ärvt från min farsa.

Vilken är den finaste komplimang du har fått?

När barnen säger att jag är världens bästa pappa.

Vilka uttryck använder du för ofta?

Jag svär alldeles för mycket. Det har jag också fått av farsan.

Vilken är din favoritpryl?

Mitt Volvo. Jag tar väl hand om den,

tvättar och städar den varje vecka. Jag gillar ordning och reda och att den ser trevlig ut. Jag kan mecka med Malins lite äldre bil, men inte med Volvon. För mycket data. Men det skulle vara ett nederlag om jag måste lämna in Malins bil på verkstad.

När tycker du att folk är riktigt pinsamma?

När de är på fyllan. Det är väl en yrkesskada det också. Att 18-åringar är på dyngan en fredagskväll kan jag förstå, men att 30-åringar och äldre inte kan hantera sprit borde inte finnas på kartan. Har de inte lärt sig någonting?

Om du fick ändra en sak om dig själv, vad skulle det bli?

Jag skulle motionera mer, egentligen är jag ganska lat. Vikten är okej, men konditionen är usel.

Vilket är ditt sämsta köp?

Vi har gjort många dåliga köp. Det allra sämsta var en Ford Sierra som jag köpte i slutet av 90-talet. Den var urusel och luktade bränt så fort man startade den. Farsan fick ta över skräpet.

Vilken är din främsta levnadsregel?

Jag är rätt så laid back. Tar dagen som den kommer, hänger inte upp mig på skitsaker. Man vet ju aldrig om man får någon morgondag. Det är nog en yrkesskada det också.

Lukas avslutar med att berätta om sin Valborgshelg. Han jobbade dagpass, firade sin svägers födelsedag på kvällen och återvände till jobbet tidigt på morgonen den 1 maj. Sedan jobbade han ett nattpass dagen efter.

– Så egentligen har jag inte haft någon Valborgshelg. Någon måste jobba då också. Å andra sidan är jag långledig under midsommar och nyår.

Imponerande vilken uthållighet han visade när han byggde om sitt liv, tänkte jag när jag skrev ut intervjun och mailade till Jenny. Och vilken förmån att få känna ytterligare en intressant släkting lite närmare.

Föreningens ekonomi

Skattmästare Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Siffror i tusental kronor (tkr)	31 mars 2014	2013	2012	2011	2010
Släktföreningen	6 663	6 256	5 632	5 148	5 672
Victor Hermelins minne	9 644	9 309	8 010	7 355	7 742
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	2 170	2 081	1 862	1 764	1 822
Lena Robertsdotters fond	3 367	3 254	2 710	2 438	2 743
Totalt	21 844	20 900	18 214	16 705	17 979
Värdeförändring för perioden	5%	15%	9%	-7%	6%

Fonderna

Den samlade förmögenheten i släktföreningens fonder ökade under 2013 med ca 15% netto efter avdrag för kostnader och skatter. Justerat för dessa kostnader och skatter var värdeökningen ca 17% under året. Utvecklingen har fortsatt vara positiv hittills under 2014, med en uppgång på netto närmare 5%. Praktiskt taget alla placeringar utom ren likviditet har varit i svenska aktier eller räntepapper.

Stipendier

Antalet ansökningar uppgick denna termin till åtta personer, som alla har tilldelats 10 000 kronor var:

Charlotte Nilsson, dotter till Cecilia och Göran Nilsson, Lunds universitet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Ebba Welin-Berger, dotter till Guy och Charlotte Welin-Berger, Umeå universitet (Gripenberg, Josef, Gösta)

Florian Lange, son Christina och Dirk Lange, Elmshorn, Tyskland (Åsby, David, David)

Johanna och Jesper Wadstein, barn till Ebba och Magnus Wadstein, Lunds universitet (Thorsvi, Robert, Karl)

Samuel, son till Jan och Maria, KTH (Thorsvi, Adolf, Adolf)

Isabella och Alexandra, döttrar till Gabrielle och John Morehead, National College of Art and Design, Dublin (Österby, BeO, Olof)

Vill du söka stipendium?

Är du 18-28 år och bedriver akademiska studier kan du få stipendier från oss i max fem år. Med nuvarande nivå kan det ge upp till 100 000 kronor.

Ansökan skickas till styrelsens ordförande senast 1 mars för vårterminen

och 1 oktober för höstterminen. Bifoga studieintyg, bank- eller postgiro samt e-postadress.

Uppmuntran från Lena Robertsdotter

Hermelinska släktföreningen har fått förmånen att dela ut uppmuntran i form av finansiella bidrag till släktingar som är gamla, ensamma eller sjuka via Lena Robertsdotters fond. Så passa på och nominera någon du tycker behöver lite uppmuntran!

Förra hösten nominerade jag min kära gamla faster, som sedan evinnerliga tider är bosatt i Malmö, och som jag och Heléne besöker varje gång vi hälsar på hos barnbarnen i Tygelsjö. Motiveringen var enkel: jag hade hört henne säga att hon gärna ville renovera sovrummet i bostaden som hon och hennes framlidne make, Bengt Bergschöld, bott i. Min nittotreåriga faster skriver som tack:

”Till släktföreningen och Lena Robertsdotters fond vill jag framföra ett varmt tack för bidrag till en helrenovering av mitt sovrum. Jag har bott i samma härliga lägenhet invid Ribbersborg i Malmö i över 55 år och självklart behövs det förnyelse lite då och då. Nu är det fräscht och ljust och jag sover så gott!”

/Margareta Bergschöld,
Thorsvigrenen, Stellans kvist
(Genom brorsonen Fredrik I:son)

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Tryck

Alatryck, Vadstena

Omslagsbild

Fredrik och Heléne på Sigiriya (Lejonets berg) i Sri Lanka

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande
johan@hermelin.com,
070-699 14 10

Fredrik I:son Hermelin, vice ordförande, fredrik@hermelin.st,
070-471 46 65

Olof Hermelin, skattmästare
olof.hermelin@comhem.se,
08-30 06 15

Hanna Jessing, sekreterare
hanna@jessing.nu,
08-755 05 33

Fredrik Hermelin, klubbmästare
fredrik@outdoortravel.se,
0708-56 18 38

Jenny Hermelin, redaktör
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Jan Hermelin, ledamot
jan@hermelin.com,
08-644 36 38

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30,
191 35 Sollentuna
Plusgiro: 151816-6
Bankgiro: 5273-3789
Organisationsnummer:
802001-4265

#30 | Juni 2014

Hermelinska nätverket

Prinsqvam saliri mori | Hellre döden än fläckas

Mellanmötet 2014

Glimtar från den storslagna festen på Nyckelvikens herrgård

sid 6-7

Sri Lanka tur och retur

Fredrik I:son berättar om en resa som förändrade livet

sid 8-9

En engagerad student

Charlotte Nilsson berättar om sin studietid vid Lunds universitet

sid 10-11